

РЕШЕНИЕ

№ 4555
София, 18.04.2016

В ИМЕТО НА НАРОДА

Върховният административен съд на Република България - Пето отделение, в съдебно заседание на шестнадесети март в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ДИАНА ДОБРЕВА
ЧЛЕНОВЕ: ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА
ЕМАНОИЛ МИТЕВ

при секретар
на прокурора
от съдията
по адм. дело № 3215/2015.

Николина Аврамова
Лидия Ангелова
ВИОЛЕТА ГЛАВИНОВА

и с участието
изслуша докладваното

Производството е по реда на чл. 208 и следв. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по касационна жалба на Р. Х. П. от [населено място] против решение № 154/12.01.2015г., постановено по адм. дело № 6552/2014г. по описа на Административен съд София- град. Релевирани са доводи за неправилност на решението поради нарушение на процесуалния закон и на материалния закон-отменителни основания по чл. 209, т. 3 АПК. Ответникът – Градският прокурор на Софийска градска прокуратура, редовно призован не се явява и не изпраща процесуален представител.

Представителят на Върховна административна прокуратура дава мотивирано заключение за неоснователност на касационната жалба.

Върховният административен съд, Пето отделение, за да се произнесе взе предвид следното: Касационната жалба е подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК от страна с правен интерес от оспорването и е процесуално допустима. Разгледана по същество е основателна.

С обжалваното решение е отхвърлена жалбата на Р. Х. П. против решение № ОИ-9/28.05.2014г. на административния ръководител на Софийска градска прокуратура по Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ), с което е оставена без уважение молбата на П. за достъп до обществена информация по заявление от 21.05.2014г. За да постанови обжалвания резултат съдът приема, че с подаденото от жалбоподателката заявление за достъп до обществена информация за това, кой е наблюдаващия прокурор, който е разпоредил на Държавната агенция за национална сигурност (ДАНС) да извърши проверка на сигнала на Н. Б. срещу президента на Р. Б. във връзка с негова среща във В. с представител на Е., (да снеемe обяснения от Б. и да бъде изяснена фактичката обстановка, се отнася до данни засягащи личността на трето лице, и те не покриват понятието за обществена информация, а е от категорията на лични данни по смисъла на чл. 2, ал. 1 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), достъпът до които е изключен по реда на чл. 2, ал. 4 от Закона за достъп до обществена информация (ЗДОИ). Тази информация не е свързана с преценка на дейността на органите Софийска градска прокуратура, поради което и искането на жалбоподателя не е във връзка с целта на закона, не е свързано с общественния живот в страната.

Решението е неправилно. Съдебният акт е постановен в нарушение на материалния закон. Обществената информация, която се създава, събира и съхранява от държавните органи е два вида: официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете, издавани от държавните органи при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ). Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната

информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11 ЗДОИ). В случая търсената информация съставлява обществена информация по см. на чл. 2, ал. 1 ЗДОИ като покрива критериите за официална обществена информация.

Безспорно е, че конституционно закрепената дейност на прокуратурата се осъществява от прокурори, чийто статут е уреден изрично в Конституцията на Р. Б. (КРБ) и в Закона за съдебната власт (ЗСВ) и дейността, която осъществяват е от значение за функционирането на съдебната власт като цяло. Значението на длъжността се извлича от „вниманието“, което законодателят отделя на условията при които тя се заема, както и сериозните изисквания към лицата, които могат да бъдат прокурори.

Следователно, обратно на приетото от решаващия съд, защитата на личните данни на публичните длъжности, сред които са и прокурорите е много по-занижена в сравнение със защитата на останалите граждани и в разглеждания случай независимо, че се касае за лични данни по смисъла на Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД), поради което няма законова пречка да бъде получена информация за името на съответния прокурор от Градска прокуратура по реда и условията на Закона за достъп до обществена информация. По този начин ще бъде постигната и целта на закона изграждане на собствено мнение у гражданите относно дейността на задължените по закон субекти.

По изложените съображения обжалваното решение като неправилно, постановено в нарушение на материалния закон следва да бъде отменено и делото решено по същество с отмяна на решение № ОИ-9/28.05.2014г. на градския прокурор на Софийска градска прокуратура и връщане на административната преписка на задължения субект за ново произнасяне при спазване на указанията по прилагането на закона, дадени в настоящото решение.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, Върховния административен съд, Пето отделение

РЕШИ:

ОТМЕНЯ решение № 154 от 12.01.2015 г. по адм. дело № 6552/2014 г. на Административен съд – София град и вместо него **ПОСТАНОВЯВА:**

ОТМЕНЯ решение № ОИ-9/2014г. от 28.05.2014 г. на административния ръководител на Софийска градска прокуратура, с което е отказан достъп до обществена информация.

Връща преписката на административния орган за ново произнасяне по заявлението от 21.05.2014г. на Р. Х. П. за достъп до обществена информация.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

Особено мнение:

ОСОБЕНО МНЕНИЕ на докладчика съдия В. Г..

Не съм съгласна с изводите на мнозинството от състава, че поисканата информация е обществена информация и са налице предпоставките за предоставянето и по реда и при условията на Закона за достъп до обществена информация.

Съображенията ми за това са следните:

В случая търсената информация не съставлява обществена информация по см. на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ тъй като не покрива критериите както за официална, така и за служебна според цитираните по-горе законови определения за видовете информация. Поисканата информация, представляваща името на наблюдаващ прокурор по образувана проверка се дефинира като лични данни по смисъла на чл. 2 от Закона за защита на личните данни и съгласно този закон

реда за получаването и се явява специален по отношение на реда, предвиден в ЗДОИ. Личните данни по смисъла на § 1, т. 2 от Допълнителните разпоредби на Закона за достъп до обществената информация са всяка информация, отнасяща се до физическо лице, което е идентифицирано или може да бъде идентифицирано пряко или непряко чрез идентификационен номер или чрез един или повече специфични признаци, свързани с неговата физическа, физиологична, генетична, психическа, психологическа, икономическа, културна или социална идентичност. С данните за името на наблюдаващия прокурор, отправил разпореждането до ДАНС може да бъде постигната пълна идентификация на лицето чрез посочване на името му по смисъла на Закона за защита на личните данни, чиято основна правна философия, правен замисъл и правна насоченост на законодателя е да гарантира и обезпечи в максимална степен неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободно движение на данните.

В разпоредбата на чл. 4 от ЗДОИ е регламентирано, че всеки гражданин има право на достъп до обществена информация по реда на този закон, освен ако в друг закон не е предвиден специален ред. Споделям изцяло съображенията на първоинстанционния съд изложени в обжалваното решение, което според мен е правилно и не страда от пороци, водещи до отмяната му.

На следващо място дори да се приеме обратното, а именно че името на наблюдаващия прокурор е обществена информация и получаването на достъп до нея е по реда и при условията на ЗДОИ, то отказът на задължения субект да я предостави е законосъобразен поради следното:

Съгласно чл. 9 ЗДОИ обществената информация е официална и служебна, като чл. 13, ал. 2 ЗДОИ посочва хипотезите, в които достъпът до служебна информация може да бъде ограничен, а именно- в случаите, в които информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение. Законодателят примерно и неизчерпателно изброява такива случаи. Вярно, че в мотивите към Конституционно решение № 7 по к. д. № 1 от 1996 г. се посочва, че лицата, които заемат функция на държавен орган, са длъжни да търпят по-висока степен на прозрачност, а към мотивите на решение № 4 по к. д. № 14/2011г. е посочено, че поначало защитата на личните данни на тези лица е много по-занижена, в сравнение със защитата на останалите граждани. Разпоредбата на чл. 41 от Конституцията на РБ регламентира право на достъп и получаване на информация. Това право обаче не е абсолютно и може да бъде ограничавано, защото законодателят изрично е записал, че осъществяването на това право не може да бъде насочено срещу правата и доброто име на другите граждани, както и срещу националната сигурност, обществения ред, народното здраве и морала, а в ал. 2 е разписал, че гражданите имат право на информация от държавен орган или учреждение по въпроси, които представляват за тях законен интерес, ако информацията не е държавна или друга защитена от закона тайна или не засяга чужди права. В к. р. № 7 по к. д. № 1/96 г. Конституционният съд посочва още, че задължението на държавата да регламентира законодателно достъпа до информация може да бъде степенувано и да се разграничат например задължение на държавните органи да публикуват официална информация (т.н. активна прозрачност) и задължение да се осигури достъп до източниците на информация (т.н. пасивна прозрачност), а различни конституционни и законови текстове осигуряват публичност и достъп до информация. Така например откритите заседания на Народното събрание по чл. 82, изр. 1 от Конституцията, публичността на съдебните заседания по чл. 121, ал. 3 от Конституцията, публичност на заседанията на Висшия съдебен съвет по чл. 24, ал. 4 от ЗСВ, публикуването на актовете на съдилищата след постановяването им по чл. 64 и чл. 131 от ЗСВ и др. Основанията за ограничения на правата по чл. 39 - 41 от Конституцията, казва Конституционният съд в цитираното решение, които самите разпоредби съдържат, могат условно да бъдат класифицирани по групи интереси "от гледище на конституционно установения ред, за защита на националния интерес, запазване на обществения ред и превенция на престъпността, защита на здравето и морала, защита на

репутацията и правата на другите граждани и съображения за запазване на тайна". Поради това е обоснован и допустим от закона отказ за достъп до информация, която представлява имената на прокурор, определен за наблюдаващ за извършване на проверка по реда на НПК с оглед и целта на проверките по реда на НПК в случая е разследване с оглед наличие на данни за нарушения и престъпления и приложимите ограничения на този кодекс в тази насока.личните данни изключва приложението на Закона за достъп до обществена информация в настоящия случай.